

Sygn. akt IX W 2713/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: sekr. Sąd. Jolanta Jarmołowicz

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014 r. sprawy

P. P.

syna R. i B. z domu K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

wbrew ustawowemu obowiązkowi w dniu 31 marca 2014 r., w miejscowości J. przy ul. (...). (...)nie wskazał na żądanie uprawnionego organu Straży Miejskiej komu powierzył pojazd marki H. o nr rej. (...) do kierowania lub użytkowania w oznaczonym czasie tj. 21.08.2013 r.

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **P. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **96 § 3 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony P. P. mieszka w J., gdzie prowadzi (...). Na utrzymaniu posiada (...)uczących się dzieci oraz żonę. Według oświadczenia w przeszłości karany był za wykroczenia w ruchu drogowym.

W dniu 21 sierpnia 2013 r. o godz. 13:58:36 w miejscowości P. na skrzyżowaniu drogi krajowej nr (...) z ul. (...) przy użyciu urządzenia rejestrującego wykroczenia (...) należącego do Straży Miejskiej w T. zarejestrowano popełnienie wykroczenia polegającego na przekroczeniu dozwolonej prędkości o 34 km/h przez kierującego pojazdem marki H. o nr rej. (...). Kierujący w miejscu obowiązywania ograniczenia prędkości do 70 km/h poruszał się z prędkością 104 km/h. W toku czynności wyjaśniających ustalono, iż właścicielem pojazdu jest firma (...). (...) (...) (...). Uprawnionym do reprezentacji Spółki jest jeden ze współników - obwiniony P. P.. Do obwinionego Straż Miejska w T. skierowała

zapytanie o wskazanie kierującego, który w dniu 21.08.2013 r. popełnił wykroczenie polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości. Obwiniony w piśmie z 06.09.2013 r. nie przyznał się do popełnienia wykroczenia z art. 92a kw i jednocześnie odmówił wskazania osoby kierującej pojazdem w dniu 21.08.2013 r. zaznaczając, iż nie prowadzi ewidencji użytkownika tego pojazdu. Obwiniony przesłuchany w charakterze świadka w dniu 03.03.2014 r. również odmówił wskazania osoby, której powierzył pojazd H. w dniu 21.08.2014 r. Swoje stanowisko i odmowę wskazania osoby której udostępnił pojazd oraz złożenia wyjaśnień w charakterze osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw obwiniony podtrzymał także w odpowiedzi na wezwanie do stawiennictwa się w Straży Miejskiej w T..

(dowód: notatka urzędowa k. 8, k. 4, k. 5, zdjęcie pojazdu H. (...) informacjami o wykroczeniu k. 9-11, oświadczenie obwinionego k. 13-14, wydruk z (...) k. 15-18, pismo obwinionego k. 22, k. 28, k. 41, wydruk z bazy (...) k. 43, świadectwo legalizacji urządzenia do pomiaru prędkości (...)k. 44)

W związku z powyższym P. P. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Obwiniony w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zakwestionował w nich swój obowiązek udzielenia odpowiedzi SM o użytkownika pojazdu w dniu 21.08.2013 r. Obwiniony wyjaśnił, że pojazd stanowi własność spółki i oprócz niego korzystają z niego pozostali wspólnicy oraz inni pracownicy firmy nie wskazał jednak ich danych. Zazaczył, że firmie nie jest prowadzona żadna ewidencja użytkowników pojazdów służbowych, gdyż nie ma takiego prawnego obowiązku. A na podstawie nadesłanego przez oskarżyciela zdjęcia nie sposób ustalić kierującego, który przekroczył prędkość w dniu 21.08.2013 r. Dodatkowo obwiniony kwestionował uprawnienia Straży Miejskiej do kierowania do właściciela pojazdu żądania wskazania kierującego pojazdem, który popełnił ujawnione wykroczenie.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego nie zasługują na wiarę i należy je uznać jedynie za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Obwiniony wprawdzie formalnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, jednak potwierdził, iż nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej w T. osoby której powierzył swój pojazd do kierowania lub używania w dniu 21.08.2013 r.

Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w niniejszym postępowaniu. Ze zgromadzonej w postępowaniu dość obszernej dokumentacji jednoznacznie wynika, iż obwiniony odmówił udzielenia odpowiedzi na skierowane do niego przez Straż Miejską w T. przedstawiając obszerną argumentację, z którą w ocenie Sądu nie sposób się zgodzić.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie ze znowelizowanymi w roku 2010 przepisami art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw jeśli w zakresie swojego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły to wykroczenie i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13). W ostatnich dniach Sąd Najwyższy w sprawie I KZP 16/14 uchwałą siedmiu sędziów z 30.09.2014 r., jednoznacznie przesądził uprawnienia oskarżycielskie Straży Miejskiej do kierowania wniosków o ukaranie z art. 96 § 3 kw. Uchwale tej nadano moc zasady prawnej. W uzasadnieniu tej uchwały wskazano, iż „(...)nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania,

komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnieni do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego, najczęściej ujawnionego i zarejestrowanego za pomocą odpowiedniego urządzenia technicznego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi co spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wyniesione wykroczenie.” W bardzo obszernym uzasadnieniu tego orzeczenia przeprowadzono wywód wskazujący precyzyjnie na przesłanki, które doprowadziły do zajęcia takiego stanowiska. Odwołano się do wszelkich reguł wykładni norm prawnych i wywód ten w pełni przekonuje Sąd rozpoznający niniejszą sprawę.

Mając powyższe na uwadze uznano, że wina obwinionego nie budzi wątpliwości. Obwiniony P. P. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w przepisie art. 96 § 3 kw, bowiem w dniu 31.03.2014 r. na żądanie uprawnionego organu Straży Miejskiej w T. odmówił wskazania danych osób, które użytkują należący do jego firmy pojazd twierdząc, iż nie wie kto we wskazanym dniu mógł z pojazdu korzystać. Zatem w dniu 31.03.2014 r. nie udzielił odpowiedzi odnośnie osoby, której powierzył do kierowania lub używania pojazd w dniu 21.08.2013 r. Wprawdzie żadne szczególne przepisy nie nakładają na osoby prowadzące działalność gospodarczą i będące właścicielami lub użytkownikami wielu pojazdów prowadzenia ewidencji kierujących tymi pojazdami ale przepis art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym jest przepisem bezwzględnie obowiązującym i aby nie narazić się na jego złamanie należałoby rozważyć prowadzenie takiej dokumentacji. Obowiązek wskazania faktycznego użytkownika pojazdu nie jest ograniczony czasowo, więc w zasadzie tylko przez prowadzenie odpowiedniej dokumentacji można uniknąć odpowiedzialności za złamanie tego przepisu. Ma on przede wszystkim silną funkcję gwarancyjną i ma zapobiegać uniemożliwieniu ustalenia kierującego pojazdem, który w pewnych sytuacjach może być bardzo niebezpiecznym narzędziem i powodować prawdziwe tragedie.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Z uwagi na fakt skazania Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 30 złotych, uznając, iż jego sytuacja materialna pozwala mu na ich poniesienie.